

FORBRYTELSER I BANK PENGE- OG FINANSVESEN

25. PRIVAT MONOPOL PÅ UTSTEDELSE AV DOLLAR, SEIGNIORAGE OG RENTER

Det ville være utenkelig i Norge, om retten til å utstede betalingsmidler skulle ligge hos et privat aksjeselskap som fritt kunne øke eller minske pengemengden etter sitt eget hode. Det er allikevel et faktum at retten til å utstede dollar ligger hos en politisk bevegelse som bruker pengene til å fremme sine politiske målsetninger.

I Norge ligger denne rett hos kongen. Kongen delegerer denne myndighet til sentralbanken, til Norges Bank, men det er Stortinget, det folkevalgte organ som avgjør hva pengene skal brukes til.

I De forente Stater er utstedelsen av dollar opprinnelig lagt til en privat gruppe som utsteder og låner ut dollaren til staten og til bankene mot å få renter. Det har gjennom tidene pågått en innbitt kamp for å bringe de amerikanske bankene og deres pengeutstedelse inn under samfunnsmessig kontroll. Det har aldri lyktes.

De grupper som styrer bankene og pengeutstedelsen har betydelig makt. De står utenfor det demokratiske system. De befinner seg faktisk utenfor USA. Gruppen vil ikke slippe sine privilegier. En rekke amerikanske presidenter har forsøkt å gripe inn mot dette systemet.

Jefferson 1743 - 1826

"Hvis det amerikanske folk tillater private banker å kontrollere utstedelsen av penger, for først å skape inflasjon, og deretter deflasjon, vil bankene frarøve folket all eiendom inntil våre barn våkner opp hjemløse på det kontinent fedrene erobret. Retten til å utstede penger skulle tas fra bankene og gis til folket hvor denne retten hører hjemme"

Madison 1751 - 1836

"Historien forteller at pengeflytter har benyttet enhver form for misbruk, intriger, bedrageri og voldelige midler for å beholde kontrollen over regjeringene og kontrollen over pengeutstedelsen."

Jackson 1767 - 1845

ble tilladt for
ten,
ekkes fra blir
verdi. I
eiendommens
vil
før ti år er
al gjelde for

beskrevet i
er og økonomi,

ttesystemets
viktige
jernen i vår
r inn på
g allerede
i vi eier nesten
me vil vår
or store
å aldri glemme
ge rådgivere
te mange
er derfor av
or det er tatt
åre lover vil bli
det tilhører
midler for å
ramme enhver
hov på vil
k ordning kan
. Den formuende
kninger.og uten
stå at de har en
di staten sikrer
uen.

"Hvis Kongressen har rett til, ifølge konstitusjonen å utstede papirpenger så bør den bruke denne rett og ikke delegere den til enkeltpersoner og korporasjoner."

Lincoln 1809 - 1863

"Regjeringen skulle fremstille, utgi og sette i omløp de penger og den kreditt som er nødvendig for å dekke regjeringens behov og konsumentenes kjøpekraft. Hvis den holder seg til dette prinsipp vil skattebetalingene bli spart for betydelige summer i renter. Pengene vil opphøre å være herren, men bli menneskehetens tjener."

Woodrow Wilson 1856 - 1924

Etter bankpanikken i 1893 og i 1907 ble The Federal Reserve Act vedtatt av Kongressen. Kampen om retten til å utstede penger blusset opp. Senator Nelson Aldrich som tilhørte frimureriet, arbeidet for bankdynastiene. Han drev lovforslaget gjennom den 23. desember 1913 da mange av kongressmedlemmene hadde forlatt Washington for å feire jul hjemme.

President Woodrow Wilsons valgkampanje var støttet av bankene. Han hadde forpliktet seg til å signere den nye loven. Det gjorde han med stor uvilje. Han uttalte senere:

"Jeg er en meget ulykkelig mann. Jeg har ufrivillig ruinert mitt land. En stor industriell nasjon kontrolleres av kredittsystemet. Vårt kredittsystem er konsentrert. Nasjonens vekst og all vår aktivitet ligger i hendene på noen få menn. Vi kommer til å bli styrt på den verst tenkelige måte, av den mest kontrollerte og dominerte regjering i den siviliserte verden, ikke lenger av en regjering med frie meninger, ikke lenger av en regjering styrt etter overbevisning og flertallsvalg, men av urettmessig tvang fra en liten gruppe menn".¹

Federal Reserve Systemet (FED)

Federal Reserve Act ble vedtatt i desember 1913 og trådte i kraft i 1914. FED består av 12 avdelinger fordelt over kontinentet.. FED eies av 300 aksjonærer som består av både banker og privatpersoner. Retten til å utstede penger, som ifølge konstitusjonens artikkel 1, seksjon 8, er tillagt Kongressen, er overført til FED.

Aksjene i FED kan ikke kjøpes og selges. De eies av interesser som står utenfor USA. De som i siste instans eier og kontrollerer FED har opptrådt ubemerket. Hvem som er de bakenforliggende eiere er en vel bevart hemmelighet. De skal visstnok være:

Rothschild Bank of England,
 Rothschild Bank of Berlin,
 Lazard Brothers of Paris,
 Israel Moses Seif Bank of Italy,
 Warburg Bank of Amsterdam,

Warburg Bank of Hamburg,
 Lehman Brothers of New York,
 Kuhn Loeb Bank of New York,
 Goldman Sachs of New York,
 Chase Manhattan Bank of
 New York.

Disse bankene er knyttet til finanssentrene i London. Ved å kontrollere FED har disse bankene kontroll over den amerikanske økonomien. 2

Det ligger en enorm makt i det å kunne kontrollere økonomien. Gruppen rundt Rothschildene har vært knyttet til Illuminati ordenen siden den ble stiftet. De har brukt denne makt til å skape og finansiere kriger og til annen destruktiv virksomhet.

Det er på det rene at Adolf Hitlers opprusting ble betalt av de New York baserte pengehusene og går vi ennå lenger tilbake vil vi finne at 1. verdenskrig ble finansiert på begge sider av Rothschildgruppene.

Charles Lindberg kritisk til FED:

"Den nye loven vil autorisere FED til å regulere og skape penger og dermed inflasjon når Trusten ønsker det. De private bankene har fått makt til å skape profitt ved å la aksjeverdiene stige, for deretter å skape panikk slik at aksjene kan kjøpes tilbake til lav pris."

Etter 1914 var gull- og sølv-dollar i sirkulasjon. Papirdollarene kunne veksles om i gull eller sølv til sin fulle pålydende verdi.

Federal Reserve Act av 1913 tillot Federal Reserve bankene til å trykke 4 papirdollar for hver gull eller sølvdollar de hadde i sine hvelv. Federal Reserve pengeseddelen ble gjort til lovlig betalingsmiddel tross for den reduserte gullvekt som skulle garantere for verdien.

President Roosevelt trakk gulldollaren ut av sirkulasjon i 1933 og gjorde slutt på gullinnløsningsplikten for papirdollaren. 3

Presidentene Lincoln, Jackson og Kennedy har utstedt dollar utenom bankier familiens kredittmonopol. Således utstedte president Kennedy den 4. juni 1963 4.292.893.815 dollar, vel 4,2 milliarder dollar, ifølge Executive order. President Kennedys dollarutstedelse kunne betydd slutten på sionistenes pengemonopol, men den var ikke noe forsøk på å bringe seddelutstedelsen under Kongressens kontroll, hvor den rettelig hører hjemme.

Visepresident og frimurer Lyndon B. Johnson overtok presidentembetet etter henrettelsen av Kennedy. Han trakk det nyutstedte beløp på 4,2 milliarder dollar tilbake uten at det vakte oppmerksomhet. President Johnson gjenopprettet dermed det private FED og bankenes monopol på å utstede dollar.

Dollar uten sikkerhet i Gull

Frem til 1971, var 25 prosent av papirdollaren dekket av gull. Det sikret dollaren en nesten uforandret kjøpekraft over tid.

Da president Nixon opphevet dollarens binding til gull i august 1971 og etter at gullstandarden ble formelt opphevet i 1976, var det ingen effektiv begrensning i dollarmengden. Enorme mengder dollar uten sikkerhet i metall, strømmet ut over store deler av verden og de amerikanske bankene skaffet seg en ubeskrivelig rikdom i årene som fulgte.

Dollarspredningen virket inn på pengehusholdningen i landene som tok imot lån. Den ga en formidabel inntekt i form av tilgodehavender og renter til den som utstedte dollaren. Som stormakt styrket USA sin stilling overfor alle land inklusive Sovjetunionen som også tok dollar i bruk i den kritiske perioden før Sovjets fall. Dollarspredningen var en fiendtlig handling. Angrepet var rettet mot de fremmede lands pengesystemer og derigjennom mot landenes regjeringer og mot befolkningen. Vi kan sammenlikne dollarspredningen etter 1971 med deforsøk som er gjort av krigførende parter for å ødelegge fiendens økonomi ved å spre falske penger.

Dollarinflasjonen

Dollar fantes over hele verden, kjøpt fra USA og betalt med varer mens dollaren var på sitt sterkeste, eller dollar var tatt imot som lån og brukt til fortrenghet for landets egen valuta.

Etter 1971 begynte dollaren å tape i kjøpekraft. I 1999 var den generelle prisindeks for dollar 163. I 1972 var indeksen 41,8. Dollarens kjøpekraft var sunket til 25,7 prosent av hva den var i 1972. De som hadde gjort seg avhengig av å bruke dollar i sine transaksjoner måtte i 1999 ut med 3,89 dollar for å kjøpe de samme varer som i 1972 hadde kostet 1 dollar.

Det skapte et enormt behov for dollar som måtte lånes. Med gjelden fulgte rentebelastning og omleggingen av landenes økonomi for å kunne betale renter og avdrag. Det internasjonale valutafond IMF viste seg å være et nyttig redskap som kunne hjelpe landene med denne tilpassingen og som effektivt kunne tilby nye lån og innkassere rentene.

Dollarinflasjonen må betegnes som verdenshistoriens største ran. Aldri noensinne har så store verdier blitt tappet fra så mange land verden over og blitt overført til de internasjonale bankene som hadde i sin makt å øke dollarmengden.

Hvem sto bak dette? Barry Goldwater, senator fra Arizona peker på medlemmer av Council on Foreign Relations, den organisasjonen som rekrutter politikere og byråkrater på høyeste plan. Goldwater sier:

*"Finner du d
deltagelse og
kontroll over
kongressen?
angsting å gj*

*hver gang pri
penger. Det skj
tykke flere pap*

*Banker
eller låne de ek
Da FED ble op
er tidligere. I d
sin kjøpekraft*

*Det var
dollarinflasjon
gjelder det pen
at inflasjonen b
vil sørge for a
Afghanistan og*

Kilder:

- 1 <http://v>
Scharf
er gjeng
- 3 Gene B
<http://v>
- 4 Barry
memoir
of Sen
231,
- 5 Michael
Artikke

"Finner du det ikke merkelig at disse menn er medlemmer av CFR og selvfølgelig også styremedlemmer i Federal Reserve som har den absolutte kontroll over penger og renten i dette store land, uten at de står under kongressen? En privat eid organisasjon, Federal Reserve, som har absolutt myndighet å gjøre med Amerikas Forente Stater."⁴

Hver gang prisene stiger tappes befolkningen for en del av verdien av sine penger. Det skjer hver gang dollaren vannes ut, det vil si hver gang det vedtas å trykke flere papirdollar for hver sølv-dollar bankene har i sine hvelv.

Bankene blir rike på dollarutstedelsen. Publikum som må tjene opp eller låne de ekstradollarene prisstigningen krever, får sin økonomi satt tilbake. Da FED ble opprettet i 1914 var verdien av dollaren den samme som i 1823, 90 år tidligere. I de 90 årene FED har eksistert har dollarens mistet 95 prosent av sin kjøpekraft.⁵

Det var da Vietnamkrigen skulle betales i 1970 årene vi fikk den høye dollarinflatjonen. I 2003 forberedes det en ny inflasjonsbølge. Denne gang gjelder det penger til å betale igangværende kriger. IMF har allerede kunngjort at inflasjonen bør opp. Sommeren 2003 ga talsmenn for FED uttrykk for at den vil sørge for at inflasjonen ikke blir for lav, hvilket kan tyde på at krigen i Afghanistan og Irak nå skal betales ved å senke dollarens kjøpekraft.

Kilder:

- 1 <http://www.themoneymasters.com/preside.htm> 2 Mr. Thomas D. Scharf utarbeidet en 30 siders rapport om FED. Et utdrag av rapporten er gjengitt på internett: <http://www.cal-neva.com/frb/page01.htm>
- 3 Gene Berkman, *The Trilateral Commission and the New World Order*, <http://www.antiwar.com/berkman/trilat.html>
- 4 Barry Goldwater, *With no apologies: the personal and political memoirs of Senator Barry M. Goodwater*, Berkley Books, New York, 1980. side 231,
- 5 Michael Rosenberg, Deutsche Bank. *Finansavisen*. 1. august 2003, Artikkelen 90 år med dollarfall.

største ran. Aldri
d verden over og blitt
i sin makt å øke

fra Arizona peker på
organisasjonen som
ater sier: